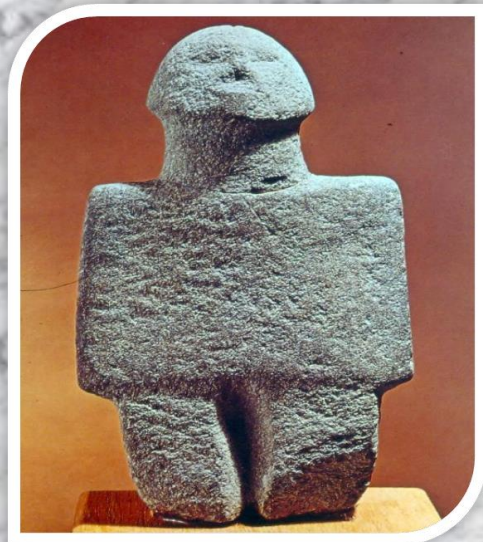

Νεολιθικός Οικισμός Χοιροκοιτίας

Όλγα

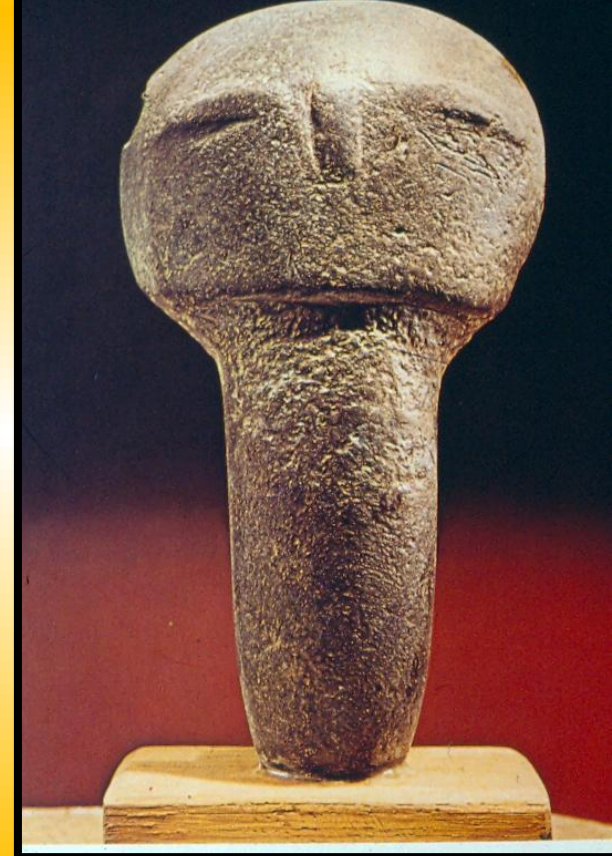
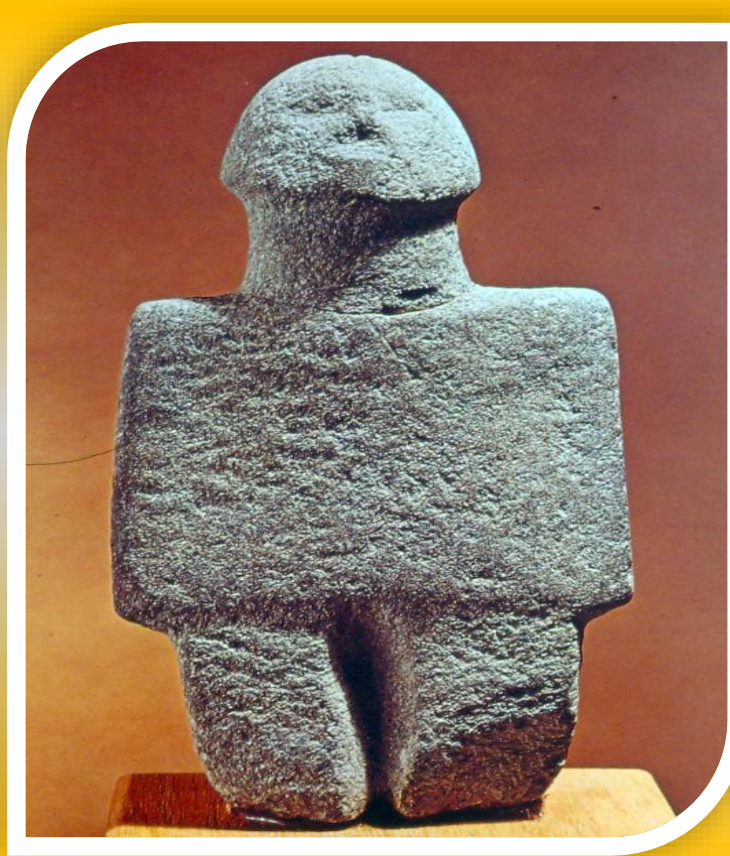

Χάρτης Χοιροκοιτίας.

Νεολιθική εποχή.

Ο νεολιθικός οικισμός της Χοιροκοιτίας περιλαμβάνεται από το 1998 στον κατάλογο των Μνημείων Παγκόσμιας Κληρονομιάς της ΟΥΝΕΣΚΟ και βρίσκεται κοντά στο ομώνυμο χωριό της επαρχίας Λάρνακας. Είναι οικισμός της Νεολιθικής περιόδου (7500-5200 π.Χ.) και διασώζεται σε καλύτερη κατάσταση απ' ό,τι οι περισσότεροι οικισμοί της ίδιας περιόδου, όχι μόνο στην Κύπρο αλλά και σ' ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο. Ο οικισμός αντιπροσωπεύει με τις διαδοχικές του φάσεις την ιστορία της Νεολιθικής περιόδου στην Κύπρο και παρέχει πολύτιμες πληροφορίες για την εξάπλωση του Νεολιθικού πολιτισμού στην περιοχή.

Ταφικές Συνήθειες-Κτίσιμο.

Οι πληροφορίες μας για τα ταφικά έθιμα της νεολιθικής Κύπρου προέρχονται από οκτώ θέσεις. Από αυτές, η Χοιροκοιτία, ο Απόστολος Ανδρέας – Κάστρος, η Καλαβασσός – Τέντα και ο Καραβάς ανήκουν στην ακεραμική ή Νεολιθική ΙΑ περίοδο (5800-5250 π.Χ.). Στη Νεολιθική ΙΙ (3500-3000 π.Χ.) ανήκει η Σωτήρα και στην πρώιμη Χαλκολιθική (3000-2500 π.Χ.) η Ερήμη, η Καλαβασσός Β και η Λέμπα. Ο πιο συνηθισμένος τάφος είναι ένας απλός, επιμήκης λάκκος στο δάπεδο των σπιτιών ή έξω από αυτά αλλά πάντα στα όρια του οικισμού. Καμιά φορά ο τάφος έχει σχήμα κυκλικό όπως στη Χοιροκοιτία, όπου διαπιστώνεται κάποια ειδική φροντίδα στην ταφική διαδικασία. Οι νεκροί αποτίθενται στην πλειονότητά τους στο πλευρό με λυγισμένα τα χέρια και τα πόδια, ακέραιοι και χωρίς σταθερό προσανατολισμό. Οι ταφές είναι ατομικές και πρωτογενείς με ελάχιστες εξαιρέσεις. Χαρακτηριστική είναι η ύπαρξη μια βαριάς πέτρας ή πολλών μικρότερων πάνω στο κεφάλι ή το σώμα του νεκρού που, σε συνδυασμό με τις δύο μοναδικές στο είδος τους περιπτώσεις δεμένων και στρεβλωμένων σωμάτων, συνηγορεί υπέρ μιας έντονης νεκροφοβίας. Τα κτερίσματα, λίθινα αγγεία κατά κανόνα, σπάζονται κατά την ταφή, λίγα λίθινα εργαλεία ή όπλα από πυριτόλιθο, μεγάλος αριθμός από κοσμήματα καθώς και θαλασσινά κοχύλια περισσότερο για παιδιά και βρέφη.

Σπιτιών-Επιλογή χορίου.

Ο οικισμός είναι κτισμένος στην απότομη πλαγιά ενός λόφου που βρίσκεται στη δυτική όχθη του ποταμού Μαρωνίου, σε απόσταση 6 χλμ. από τη θάλασσα. Το όνομα της διεκδικούν πολλές πιθανές εκδοχές σε σχέση με την προέλευσή του, αλλά καμιά δεν είναι απολύτως τεκμηριωμένη. Στα δυτικά, όπου ο οικισμός δεν είναι φυσικά οχυρωμένος, ανεγέρθηκε ένας πλατύς τοίχος περίφραξης. Το κτίσιμό του προϋποθέτει συλλογική προσπάθεια, γεγονός που υπονοεί σύνθετη κοινωνική οργάνωση. Αποτελεί ένα από τα στο νησί και όχι τυχαία το 1998 κηρύχθηκε Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς από την UNESCO.

Ο Οικισμός της Νεολιθικής Εποχής Τέντα βρίσκεται σε μικρή απόσταση από το χωριό Καλαβασός και χρονολογείται στο 7000 π.Χ. Είναι ένας από τους πιο σημαντικούς Νεολιθικούς Οικισμούς του νησιού και καλύπτεται από μια χαρακτηριστική στέγη σε σχήμα κώνου, η οποία αποτελεί μια σύγχρονη αρχιτεκτονική παρέμβαση στο τοπίο.

Σύμφωνα με την τοπική παράδοση, το όνομα της τοποθεσίας χρονολογείται από το 327 μ.Χ., όταν η Αγία Ελένη, η μητέρα του Μεγάλου Κωνσταντίνου, έμεινε σε μια σκηνή («Τέντα») σ' αυτή την τοποθεσία κατά τη διάρκεια της επίσκεψής της στο νησί και μετά την ανακάλυψη του Τιμίου Σταυρού στην Ιερουσαλήμ.

